

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران
۱۴ اکتوبر ۲۰۱۹

لشکر کشی ارتش جنایتکار ترکیه به کردستان سوریه و کشتار توده های تحت ستم کرد محکوم است!

در کردستان سوریه، جهان این روزها شاهد صحنه دیگری از جنایات امپریالیست‌هاست، جنایتی که با چراغ سبز دولت امریکا و نقش آفرینی دولت اردوخان و ارتش مزدور این کشور در حال اتفاق افتادن است. از دو روز پیش دولت مزدور اردوخان پس از مدت‌ها رایزنی با مقامات امریکا با ادعای مضحک "سرکوب تروریستها" و "دفاع از تمامیت ارضی سوریه" به کردستان سوریه لشکر کشی کرد و حیات و هستی توده های محروم خلق کرد

که هنوز از نبرد با دار و دسته های مزدور و اسلامی نفس تازه نکرده اند را آماج شنیع ترین جنایات خود قرار داده است.

مطابق گزارشات منتشر شده به دنبال حمله هوایی و زمینی ارتش جنایتکار ترکیه به شهرهای کردستان سوریه، تا کنون ده ها تن از مردم بی دفاع کشته شده و حدود ۶۰ هزار تن در هراس از بمباران ها و ورود ارتش ترکیه، این دیگر چماق امپریالیسم امریکا در خاورمیانه و قاتل خلق کرد و ترک، به شهرها و روستاهایشان، از خانه و کاشانه خویش آواره شده اند.

حمله تجاوزکارانه دولت ترکیه که بحق با نفرت تمامی مردم آزادیخواه دنیا روبه رو شده، باید بدون هیچ قید و شرطی توسط نیروهای انقلابی و آزادیخواه محکوم شود. اما اشتباه خواهد بود هر آئینه این لشکر کشی از پیش برنامه ریزی شده را صرفاً ناشی از اعمال خودسرانه اردوخان مزدور جهت تأمین منافع دولت ترکیه بدانیم و متوجه نقش اربابان امپریالیست اردوخان و سایر مرتجعان منطقه در اتخاذ این سیاست جنگ طلبانه نباشیم. بیهوده نیست که در لحظاتی که بمبهای جنگنده های امریکائی اف ۱۶ ترکیه، خانه و کاشانه زنان و کودکان و مردان ستمدیده کرد را بر سرشان ویران می کند، نمایندگان امریکا و روسیه در ملل متحد، متن ها و پیش نویسهای ارائه شده توسط رقبای اروپائی شان علیه حمله ارتش ترکیه به کردستان سوریه با خواست توقف فوری آن را رد می کنند و به این ترتیب دست خود را رو کرده و چهره جنایتکار خویش را بروشنی به نمایش می گذارند.

تجاوز آشکار ارتش ترکیه به خاک سوریه، به بهانه "ایجاد منطقه امن" در خاک سوریه، از سوی ترکیه درست در زمانی رخ داد که دولت ترمپ رسماً اعلام نمود که در حال خروج نیروهای مسلح محدود خود از خاک سوریه می باشد و نمی خواهد در این جنگهای مسخره "بی پایان" نقش ایفاء کند. هر چند در عوامفریبی نهان در پشت این اظهارات شکی نیست اما نیاز به کنکاش زیادی هم در تحولات جاری نیست تا برای هر وجدان منصفی ثابت شود که خروج نیروهای امریکا پس از آن "حرفها" و اظهارات شفاهی، درست نشانه "چراغ سبز" امریکا به دولت اردوخان برای هجوم به مناطق گرد نشین سوریه جهت اشغال بخشی از سوریه که در کنترل نیروهای گرد قرار دارد، بود. این شرایط فاجعه بار که معلوم نیست تا چه مدت زمانی طول خواهد کشید، سازمانها و احزاب سازشکار مدعی رهبری خلق گرد سوریه را نیز در وضعیت دردناکی قرار داده است. چرا که آنها که تا دیروز خود را به ماشین جنگی امپریالیسم امریکا بسته بودند، امروز در چنان بن بست قرار گرفته اند که همگان می بینند که تحت رهبری سازشکارانه آنها، پیشمرگان فداکار کردستان مانند گوشت دم توپ، به قدرت آتش غیر قابل مقایسه ارتش جنایتکار ترکیه سپرده شده اند. این واقعیتی است که خلق گرد چه در ایران و چه در کشورهای دیگر منطقه باید به دور از هر تفکر و گرایش ناسیونالیستی از آن درس گرفته و بدانند که شرط رهایی و سعادت خلق گرد نه در اعتماد و اتحاد با امپریالیستها، بلکه به عکس اکیداً در مبارزه با امپریالیسم و دولت های مزدورشان می باشد.

امروز شاهدیم که به دنبال تحولات اخیر، رهبران پیشمرگان دلیر خلق گرد سوریه، آنهایی که تا دیروز بدون هیچ اجباری و با رضایت کامل، ضمن دریافت پول و تسلیحات امریکا نقش پیاده نظام ارتش امپریالیستی این کشور را بر عهده گرفته و در چهار چوب سیاست های این امپریالیسم جنایتکار حرکت می کردند، مدعی شدند که ترمپ از پشت به آنها "خنجر" زده است. آنها از این امر فغان سر داده و گفتند که ترمپ و دولتش به عنوان نماینده امپریالیسم امریکا همواره به دنبال "منافع" خود می باشند. در حالی که برای تمام مردم آزادیخواه جهان و نیروهایی که حداقل شناختی از ماهیت امپریالیسم و به ویژه دولت امریکا داشته و دارند و با چشمانی باز، سیاستهای امپریالیسم به ویژه در همین کردستان را دنبال کرده اند، شکی باقی نیست که امپریالیسم به علت ماهیت ضد خلقی خویش، هیچ گاه و در هیچ بُره ای دوست "دائمی" ندارد و آنچه که همواره و بدون استثناء و در سخت ترین شرایط برای امپریالیستها "دائمی" ست همانا "منافع" آنان است؛ که به طور قطع، همواره در ضدیت با منافع توده ها قرار دارند. اگر نیروهای مدعی رهبری خلق گرد سوریه حتی یک لحظه می توانستند و یا می خواستند با چشمان باز، سابقه سیاستهای امپریالیسم امریکا و سایر امپریالیستها در همین چهار قسمت کردستان علیه خلق گرد را مشاهده و از آن در راستای مبارزه برای حق تعیین سرنوشت خلق گرد و رسیدن به آزادی درس بگیرند، آنگاه می فهمیدند که این خود آنان بودند که درست از لحظه ای که سرنوشت خود و پیشمرگان تحت رهبری خود را به سیاستها و حمایتهای دولت امریکا گره زدند، به توده های محروم و دلاور کردستان سوریه از پشت "خنجر" زدند.

در تاریخ مبارزاتی پر فراز و نشیب خلق گرد، برای تحقق آزادی و حق تعیین سرنوشت، کم نیستند رویدادهایی که تجربه فوق را با ریختن خونهای زیاد بروشنی اثبات کرده اند. مگر همین دولت امریکا نبود که با کمک سگ زنجیری خود یعنی رژیم شاه، در یکی از حساس ترین لحظات خیزش جنبش خلق گرد عراق در زمان ملا مصطفی بارزانی، پشت این دار و دسته را خالی کرد و آنها را مجبور نمود که سلاح بر زمین گذاشته و در کرج خانه نشین شوند؟ مگر تجربه شکست "اعلام رفراندم همگانی" در کردستان عراق توسط "رهبران دولت اقلیم" که برای این کار حتی از سوی برخی از محافل سیاسی حاکم در امریکا تشویق شده بودند، فراموش شده است؟ آیا همین تجربه ها و تجربه های تلخ دیگر در تاریخ مبارزات خلق گرد ثابت نمی کنند که مدعیان رهبری مردم کردستان سوریه

محق نبودند که فکر می کردند در پناه قدرت آتش امپریالیستها می توانند "سکولاریسم"، "دمکراسی" و "صلح" برای کُردستان سوریه بسازند. اتفاقاً در همان زمان که نیروهای سیاسی کُرد مدعی رهبری خلق کُرد در سوریه - با تکیه بر سلحشوری های پیشمرگان فداکار خلق کُرد و توده های مسلح که در میدان مبارزه با دار و دسته داعش خون داده و قهرمانی ها می کردند - در پشت میزهای مذاکره در صدد دلربائی با مقامات امریکائی بودند، نیروهای انقلابی و کمونیستها به آنان هشدار می دادند که این سیاست مضر و ضد مردمی جز شکست و رسوائی برای این نیروها و فاجعه برای مردم کُردستان ، آینده ای نخواهد داشت. آیا رویدادهای دردناک و فاجعه بار کنونی، نشان داد که این نظر کمونیستها و نیروهای انقلابی تا چه حد واقع بینانه و درست بوده است؟

تهاجم جنایتکارانه ارتش ترکیه با چراغ سبز امریکا به کُردستان سوریه نشان می دهد که توده های دلور خلق کُرد به جز نیروی عظیم مبارزاتی خود - که بار ها در مبارزه با دشمنانشان آن را به نمایش گذارده و از جمله با به خاک مالیدن پوزه دار و دسته های مزدور امپریالیسم نظیر داعش ، آن را به ظهور رسانده و تحسین همه آزادیخواهان را نسبت به خود برانگیختند - و به جز حمایت مردم آزادیخواه جهان و نیروهای انقلابی و دمکرات، متحد دیگری ندارند؛ و راه دست یابی آنها به آزادی و حق تعیین سرنوشت، از کانال مبارزه با امپریالیسم و مزدوران و وابستگانش می گذرد. با تأکید باید گفت که خلق کُرد برای رسیدن به اهداف آزادیخواهانه خود باید اساساً به نیروی مبارزاتی عظیم خودش متکی باشد و نه تنها با دشمنان خویش بلکه با احزاب و سازمانهایی نیز که در مسیر خلاف این خط گام بر می دارند ، مرزبندی کند.

اکنون در شرایطی که خلق کُرد سوریه مورد هجوم وحشیانه دشمنان این خلق قرار گرفته، بر تمامی نیروهای مبارز و افکار عمومی آزادیخواه جهان است که با هر آنچه در توان دارند به یاری خلق کُرد سوریه بشتابند و با محکوم کردن لشکر کشی و جنایات دولت ترکیه و امپریالیسم امریکا علیه این خلق مبارز ، به مبارزه حق طلبانه آنها یاری رسانند.

مرگ بر امپریالیسم و سگ زنجیری اش، رژیم جنایتکار اردوخان!

زنده باد خلق رزمنده کُرد که برای آزادی می جنگد!

زنده باد انقلاب! پیروز باد سوسیالیسم!

چریکهای فدائی خلق ایران

دهم اکتوبر ۲۰۱۹